

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Več odkritosrčnosti.

Slovenec je v petih člankih v potu svojega obraza obdelaval naš članek, kojega smo pisali proti dr. Mahničju. Veliko je zapisanih besed ali utis napravljajo, da se je zavolja jednega samega članka le zategadelj spisalo 5 člankov, da bi se za puhlimi frazami zakrila tista velika srditost, ki gospodu Hoteboru (to ime zbral si je prej kot ne v nadi, da mu boja pri hiši nikdar pošlo ne bo) razjeda srce, ne da bi se odkrilo in naravnost na božji dan upala! Čemu se je razkoračil g. Hotebor? Zategadelj ker smo pri neki priliki odgovorili Goriškemu dr. Mahničju odkritosrčno in tudi v taki obliki, ki se ravno temu človeku, ki nas vse že nekaj let po blatu vlačí ter naše duše skoraj v vsaki številki svojega časopisa hudiču izročuje, najbolje prilega. In kako ti piše ta mož? Skoraj vsak stavek, ki ga zapiše, obseza razžaljenje; od nas pa se zahteva, da naj z rokavicami gladimo omenjenega gospoda, ki s svojimi surovimi članki še bolj surove nauke po Slovenskem razširja. O obliki nam torej kar hitro molčite; to je oblika, ko smo se priučili pri bogoslovskem profesorji. In ker do danes še nismo v političnem listu za slovenski narod nikdar čitali najmanjše graje proti robati obliki „prečastitega gospoda dr. Mahničja — tako ga omenjeni časopis dosledno imenuje — potem menimo, da ta list robato Mahničjevo obliko odobruje.

Mi pa svoji časti, če jo rabimo v kakem slučaju, gotovo nič ne škodujemo in vsak pameten človek mora sprevideti, da se na gorjanske napade ne more odgovarjati z medico, ali pa še celo z „ohkanim Slovincem“ v rokah. Toliko glede oblike. Vidi se g. Hoteboru, da tiči prav za prav s svojim srcem v taboru Goriškega profesorja odkritosrčno in brez ovinkov pa si tega povedati ne upa. On bi prej ko ne najraje videl, da bi se dala Mahničju brezmejna prostost, da bi mahal in klatil okrog sebe kakor divjak, nam pa, da bi se odvzela vsaka svoboda, tako, da bi morali ponižno držati in molčati, ko bi letela Goriška polena nad nas! S kako strastjo je pograbil gospod Hotebor po Celovškem „Miru“ ter ga stresel, češ: ti molči, tebe imamo mi v žepu, tako da s tabo počnemo, kar hočemo. Nekako tako godi se miši, če jo je mačka ujela.

In kaj je pisal Celovski „Mir“. V dostojni obliki si je varoval svoje versko stališče in v ravno tako dostojni obliki je zavračal Mahničjeve pogubljive nazore o slovenski narodnosti. Ali mislite, da ga je dostojna oblika rešila? Kaj še! Prav slabo jo je pogodil ubozi listič! Gospod Hotebor ga je zlasal, kakor se zlasa deček v šoli, kar je pač najboljši dokaz, de prečastitemu g. Hoteboru ni toliko za dostojno obliko, kakor je v svojih peterih člankih svojim čitateljem oznanoval. Njemu ne preseda tolika oblika, njemu presedajo le napadi, ki so kakor toča usovali se na njegovega ljubljenca v Gorici. „Mir“ je v resnici mirno pisal, ali vzlic temu okrcali so mu prste, ter mu namignili, da naj pusti dr. Mahničja pri miru in da naj na Koroškem o slovenski narodnosti ničesar več ne piše. V resnici boljših naukov bi se ravno listu na Koroškem ne moglo dati in ravno temu listu se v istini najbolje priporoča, da prične zanemarjati vprašanja o slovenski narodnosti! Mi se s hinavsko pisavo g. Hotebora ne bomo preveč pečali. Človeku, ki nekako mej črtami trdi, da pri nas vera ni nič manj v nevarnosti nego narodnost ali pa, da je nam narodnost ravno tako trdno zagotovljena, kakor vera, takemu človeku še pač nam ne vidi vredno odgovarjati! Tudi Boga ne tlačite v to razpravo, češ, da mi priporočamo, da naj svojo narodnost še čez Boga ljubimo. To je ravno tisto večno zavijanje! Že sv. pismo nam pripoveduje o njih, ki so pri najmanjši priliki Boga na jeziku nosili in vsakega nasprotnika s psovanjem: Boga je proklinjal! pobijati skušali! Takih nasprotnikov se nam ni bati, ker naše občinstvo že dosti razsodno ve ločiti pravo pobožnost od golega takoimenovanega pobožnega zavijanja očij. Odločno pa moramo oporekati gosp. Hoteboru, da smo mi celi duhovski stan napadli: zavoljo dr. Mahničja. Večje neresnice g. Hotebor še nikdar ni zapisal. Hvala Bogu! tudi mlajših duhovnikov je še obilo, ki ne prisezajo na Mahničjeva načela. Taki so nam ljubi sodružniki pri političnih bojih in nikdar jih ne bomo napadali. V mislih pa smo imeli tiste mlajše gospode, ki so se zbrali okrog Mahničjevega imena in da je takih tudi na Kranjskem, o tem nam pričujejo nespametne zaupnice, ki so se ravno s Kranjskega v Gorico z dopadajenjem našega „Slovenca“ pošiljale in s katerimi so se nekako demonstrativno

odobravali politični nazori dr. Mahničja. Samo proti tej stranki bil je pisan naš članek in g. Hotebor dela prav malo časti svojemu značaju, če se nam sedaj s celo duhovščino nasproti postavlja. Sicer pa gospod Hotebor niti poklican ni, govoriti v imenu skrajne stranke naših duhovnikov, ker mi dobro vemo, da so njegovi uplivi ravno pri tej stranki pičili in neznatni.

Še jedenkrat bodi naglašeno! Naš boj se obrača jedino le proti dr. Mahničju in stranki. Take stranke mi ne potrebujemo na Slovenskem in posebno na Kranjskem ne. Zasledovali jo bomo povsod, kjer se bode predznila, dvigniti svojo ošabno glavo. Kdor bo zatrl to stranko mej nami, koristil bode ne samo slovenski narodnosti, temveč tudi katoliški veri! Taka je prava resnica! Če nas g. Hotebor s svojega vzvišenega stališča še tako preganja s strelami svojega srda, naš list stal bode tudi v prihodnje na stališču, da ni stranke, katero bi morali Slovenci bolj sovražiti, nego je dr. Mahničjeva stranka. Po tem ravnali se bomo tudi v prihodnje!

Jedro celemu prepiru tiči v tem, da je dr. Mahnič pričel razvijati zadnje čase nazore, ki so odločno škodljivi za slovenski narod, ki jasno in odkrito nasprotujejo tako rekoč tistim temeljnim načelom, na koje se opira celo naše narodno razvijanje. V tem je sodba jedina, da Slovenec o Slovincih tako pisati ne sme! Namen našemu članku, bil je v prvi vrsti ta, da se skliče sodišče nad prederzneža, ki se je oholil teptati najsvetejše čute slovenskega naroda! Obsodba bila je jednoglasna. Od vseh strani naše ožje domovine začuliso se glasi proti Goriškemu politiku in skoraj vsi slovenskolisti zavrniliso dr. Mahničja ter mu pokazali vrata. Tukaj smo torej s svojim uspehom lahko zadovoljni!

Dokler je dr. Mahnič mahal samo po osebah, molčali smo. Osoba v tacihi političnih prepirih nič ne šteje! Ko pa je pričel s svojim loparjem po celem narodu tolči, nismo smeli več molčati. Čakalo pa se je dolgo časa s primernim odgovorom, ker smo mislili, da sta v prvi vrsti g. Hotebor in njegov „Slovenec“ poklicana, da bi bila zavrnila dr. Mahničja z njegovo najnovejšo politično modrostjo. Ali „politični list za slovenski narod“ je molčal, dasi je

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Kratek je letošnji predpust, nekaternikom pa vender še predolg. Kazina Ljubljanska na pr. uvidela je, da jej nedostaje sil za predpustne zabave in že pri drugem plesu je začela praznovati pepelnico svojo z obligatnim slanikom na krožniku. Milo se človeku stori, gledajočemu, kako hitro pojema kazina, ki je bila „gestern noch auf stolzen Rossen“, a letos že ne more prirediti nobene večje veselice in bi sploh nobene ne mogla, da ni gospodov častnikov.

Nasproti jej Čitalnica nema tako lepega in ugodnega bivališča, a obtok predpustnega življenja v njej je jako živahen. Kazina je podobna sodomskemu jabolku, Čitalnica pa baš obratno. Vnanjost njena ni dražestna, a prišedši skozi sotesko stopnic, se človek v njej prav pošteno zabava in lahko odraja svoj dan princu Karnevalu, alias Mesopustu. To pa se godi v obilni meri. Dasi se za Soko-

lovo maskarado delajo nenavadne priprave in bode ta veselica letos posebno sijajna glede obilice mask in kustumov — na tihem bodi povedano, da je za jedno samo skupino zglašenih že osemnajst parov v raznih slikovitih slovanskih nošah — imeli bomo bodoči teden izredno plesno veselico, to bode na debeli četrtak.

Plesaželjne krasotice naše zagledale so v praksi ali pa v „Narodnem koledarji“, da je do konca predpusta le še malo dnij. „Carpe diem!“ mislile so si. Porabimo še ostali kratek čas, in zbralo se jih je štirideset na številu in naprosile odbor čitalnični, naj bi letos predpustni program malo preskočil in na debeli četrtak priredil še jedno veselico. Takej ljubeznivej prošnji ne mogel bi se ustavljati odbor, ko bi v njem sedeli tudi sami Metuzalemi, še manj pa odbor čitalnični, v katerem sede gospodje, še čili in veseli, ki se še radi zavrté in zaplešejo po gladkem parketu.

Prošnji naših krasotic je torej odbor soglasno in z naudušenjem ugodil, skrbel pa tudi zato, da bode tudi od strani krepkega spola udeležba primerna. In tako bomo na debeli četrtak v ožjem

krogu imeli velelepo plesno veselico, katere se že naprej veselimo.

A ne samo po Ljubljani, tudi po deželi Kurenta pridno časte. Povsod prirejajo se plesi in maskarade in vabil je že toliko, da bi skoro kazalo v naših listih odpreti posebno veselico rubriko. Po nekod imajo tudi dovolj povoda veseliti se. Tako na pr. v Postojini. Ko sem bil pred par dnevi ondu, čul sem neprestano zvončkanje in bingljanje, skoro jednako, kakor se čuje na kolodvorih, predno odide vlak. Pazil sem in gledal, od kod ti nežni zvoki, in smejal sem se prav iz srca, ko sem jim prišel na sled. V Postojini prišlo je te dni v modo, da si gospodje na verižico pri uri obešajo male srebrne zvončke, ki sicer kaj drobno cingljajo, a se vender čujejo. Koliko nežnej je tak zvonček od velikega kravjega zvonca! In vender pomen je isti. Kakor snežnobeli zvončki (jagelci) oznanjujejo pomlad, tako v Postojini zvončki na verižici pomenijo obrat na bolje in nadomestujejo za zdaj kravje zvonce, ki se utegnejo rabiti koncem bodočega tedna.

Iz Postojine skočil sem malo na Bloke, kjer

pri družih prilikah slovenskemu občinstvu vselej z veliko vestnostjo pripovedoval, da je zopet nova zaupnica odpisala se iz tega ali onega župnijskega dvora v Goriško malo — semenišče. Ker pa je pri tej priliki gospod Hotebor trdovratno molčal, moralo se je po znanem latinskem izreku misliti, da odobrava načela, s kojimi je dr. Mahnič malo časa po novem letu sramotil slovensko svoje rojstvo. Gospod Hotebor bal se je odkritosrčnosti in mi si štejemo v posebno zaslugo, da smo s svojim člankom tako rekoč prisilili „Slovenca“, da je moral govoriti in da je moral tudi s svojega stališča pobijati najnovejše nazore dr. Mahniča. S tem je pa pač dognan najboljši dokaz, da je delovanje omenjenega gospoda zaničljivo, ker bi sicer ne moglo nastati tako nasprotstvo mej „Slovencem“ in pa mej bogoslovskim profesorjem Če še celo „Slovenec“ dr. Mahniča obsoja, potem je ta mož gotovo obsodbe vreden. To je nauk, ki smo si ga izluščili iz tega prepira in mi prav odkritosrčno želimo, da bi vsi Slovenci na ta nauk nikdar ne pozabili. Tudi v tem oziru smo torej dosegli svoj namen in lahko smo zadovoljni z uspehom.

V drugem se z g. Hoteborom ne bomo prepirali. Priporočali bi mu, da bi si nekoliko bolj ohladil svojo kri in da naj bi ne mislil, da pri vsakem članku, ki ga pišemo, le nanj mislimo. Tudi kapitel o tako zvanem „kompromisu“ naj pusti pri miru! Če trdi, da je kdo beračil za ta kompromis, je to zopet zavijanje resnice, v katerem je videti g. Hotebor pravi strokovnjak. Sicer pa bode g. Hotebor v prihodnje prav slabo vozaril, če bode vsako besedico, ki jo je ujel za poslaniškimi kulisami, obešal na veliki stolp svojega časopisa.

Ako bi mi hoteli ravno gospoda Hotebora obnašanje pri omenjenem „kompromisu“ popisati, potem vémo, da bi ravno on pri nas najprej s solzami be- račil, da naj o celej tej stvari molčimo. Dosti besed! Mi smo dosegli, kar smo s svojim člankom name- ravali. Dr. Mahnič je — črn, in gospod Hotebor ga ne bode nikdar več opral. Takega položaja pa se smemo po vsi pravici radovati. Javno mnenje po Slovenskem vrglo je dr. Mahniča po stopnicah na vzdol! Kaj drugega si tudi mi nismo želeli. S tem je prepir končan, in naj spiše gospod Hotebor še deset novih člankov! —r.—

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. februarja.

Nemški konservativci bodo letos pri budgetnej debati v **državnem zboru** baje odločno zahtevali, da bi se pri nameščenju vseučilišnih profesorjev bolj oziralo na katoliške učenjake. Dosedaj so le preradi nastavljali protestante, če tudi neso bili bogve kake znanstvene kapacitete. Mi gotovo ne odobravamo tega, da bi se pri nameščenju učnih močij po velikih šolah pred vsem oziralo na veroizpovedanje dotičnika, a vendar priznavamo, da so pritožbe nemških konservativcev deloma opravičene. Na avstrijska vseučilišča so se klicali protestantje iz Nemčije, katerih strokovna znanost je bila mnogokrat jako dvomljiva, domači avstrijski učenjaki so se pa prezirali. Profesorji tujci gotovo neso gojili baš avstrijskega patriotizma, temveč so mnogo pri-

pa nesem našel jednako zadovoljnih obrazov. Ne- zadovoljnosti ni toliko uzrok še vedno zamaknjena (?) Lenčka, ampak obnašanje nekega gospoda, ki ver- nike kar na javnem mestu s „kozli“ pita in je za- krivil še mnogo družih nerednostij, o katerih bode pa kje drugej govor.

Pri tej priliki sem se preveril, kako izvrstna zveza je za popotnike od Rakeka do Ribnice. Take udobnosti ni nikjer v Avstriji. Le čujte! Vsaki dan vozita v Ribnico dva omnibusa in isto tako nazaj. Na Blokah se preprega. Ako povem, da se vsak popotnik za 1 gld. 10 kr. vozi 49 kilometrov daleč, če pa umeje dobro „glihati“, pa še ceneje, pritegniti moraš, da se tukaj človek za malo novcev daleč vozi. Ko dospe omnibus od Sodrašice „Priproki“ na Ljubljansko cesto, nastane nekakšna „konjka“ (tramvay). Tu se usedeš in za štiri solde voziš tako daljavo, da naj se skrijejo vsi velikomestni tramvayi. Praktični Ribničani tudi ne zamuja ugodne prilike in ker omnibus baš okoli 9. ure v Ribnico dohaja, je to za ljudi kaj priročno, da se vozijo k maši. Ali ni mari lepo, da se za 36 soldov lahko vozi devetero oseb tako daljavo? Zatorej: Živela konkurencija!

pomogli, da se je velikomestno mišljenje tako uko- reninilo mej nemško vseučiliščno mladino v Avstriji. Že v interesu Avstrije je torej, da se v bodoče ne bode več dajala tujcem prednost.

V ministerstvu na Dunaji že izdelujejo nov deželnozborski volilni red za Češko v zmislu **češko-nemškega** sporazumljenja in načrt zakona, da se na Češkem uvedejo narodne kurije. Glede raz- delitve skupine nefidejkomisnoga posestva v več volilnih okrajev se je ministerstvo že dne 2. feb- ruvarja obrnilo do češke deželne vlade, da pre- skrbi potrebno statistično gradivo. Načrt zakona ob urejenji rabe jezika pri avtonomnih oblastvih na Češkem se je že vrnil v Prago, da ga deželni zbor v prihodnjem zasedanji primerno predela. Naučno ministerstvo je pa češkej deželnej vladi naročilo, da izdela načrt zakona gledé šol za narodne manjšine in pa nov poslovni red deželnemu šolskemu svetu. Poslednji se bode že v začetku marca predložil naučnemu ministerstvu v potrjenje. Kakor se vidi, vlada jako hiti, da se prej izvede češkonemško spo- razumljenje. Kadar je šlo za uredničenje kake slo- vanske zahteve, vlada ni nikdar tako hitela, kakor sedaj, ko gre za interese Nemcev.

Kmetijsko ministerstvo je odklonilo prošnjo gališkega deželnega odbora, da bi se osno- valo rudniško in fužinsko učilišče v Krakovem, ker je v Galiciji rudarstvo še premalo razvito, da bi bilo treba take šole. Poljaki s takim odlokom ne bodo posebno zadovoljni.

Vnanje države.

Vlada **ruska** hoče vse sinode protestantske duhovščine postaviti pod državno nadzorstvo, da se za naprej protestantski svečeniki ne bodo mogli na svojih shodih baviti s politiko. Pastorje bode v bo- doče izbiralo le ministerstvo notranjih zadev. Uprava cerkvenega premoženja, katero so dosedaj vodili pa- storji, se bode izročila posebnim odborom, ki bodo sestavljeni iz zastopnikov dotičnega cerkvenega oko- liša in zastopnikov lokalnega administrativnega ob- lastva. Nadzoroval bode pa te odbore guverner. Iz cerkvenih dohodkov se bodo pastorem določevale stalne plače.

Zaradi sleparij pri bakrenem krabu na **Fran- coskem** pridejo pred sodišče le tri osebe, Hentsch, predsednik upravnega odbora Comptoir d'Escomp, Emil Laveyssiere, predsednik kovinske družbe, in Secrétan, administrator omenjene družbe. Drugih upravnih odbornikov ne bodo tožili. Obsojeni uteg- nejo biti v večmesečno ali pa tudi večletno ječo, ker so obdolženi, da so sleparili s fiktivnimi bi- lancami.

Pismi **nemškega** cesarja Bismarcku in prus- kemu trgovskemu ministru, v katerih se izjavlja želja, da se zboljša stanje delavsko, nesa mej de- lavci napravila zaželenega upliva. V nedeljo je bil konservativni volilni shod v Berlinu, na kateri je prišlo tudi mnogo delavcev. Na tem shodu sta se prečitati omenjeni pismi, kajti s tem se je hotelo uplivati na delavce. Zadnji pa še ustali neso. ko sta se pismi čitali. Predsednik je zato odredil, da se iztirajo iz dvorane, ker neso vredni, da žive v nemškej državi pod cesarjem, ki tako skrbi za de- lavce. Ker neso hoteli z lepa oditi, iztirala jih je policija.

Braziljanci baje nameravajo ponuditi mar- šalu Fonseki diktaturo za pet let. Maršal pa nekda diktature ne bode vsprejel, če bi se mu ponudila. To izvestje se nam ne zdi prav resnici podobno. Najbrž bode stvar drugačna. Fonseko bi morda sam rad pet let obdržal oblast v svojih rokah in je torej hotel po svojih pristaših uprizoriti demonstracijo, da bi mu narod ponudil diktaturo, katere bi se morda navidezno nekaj časa branil, potem jo pa vsprejel. Najbrž se mu pa nakana ne bode posrečila.

Pjesme knjaza Nikole.

(Skupio Simo Matavulj. Na Cetinju u državnej štampariji 1889. Mala 8-ka, str. 96.)

(Konec.)

Domoljubna in nabožna čustva vejejo nam iz pesmij nasproti, vsak srčni tresaj izražen je v lepih stihih. Iz domoljubnih, vredna je 1883. l. v Parizu zložena pesem „Domovini“, da čitatelje seznanimo z njo:

„Pjeva' sam ti domovino,
Tvojih gora s vrh visina,
Pjeva' sam ti u poljina,
Pjeva sam ti sa urvina,

Pjeva' sam ti u hramove
I pod vedro nebo Tvoje,
Oltar ti je osvještani
Svudje vjerno srce moje.

Pjeva' sam ti u daljini,
I od želje suze lio,
I za tobom venuo sam
A tobom se ponosio.

Pjeva' sam ti v Hofburgu,
Zimskom dvoreu i Kremlinu
I Bogu se tu molio
Za sreću ti, veličinu.

Dopisi.

Iz Šmihela pri Pliberku 2. februarja.

(Veselica podružnice sv. Cirila in Me- toda. — Slovenska posojilnica.) Naša po- družnica napravila je dne 26. preteklega meseca veselico, katera jo tembolj pomenljiva, ker se je pri istej sešlo okoli 300 mož, žena, fantov in deklet s slovenskega Koroškega. Vspored je bil srečno iz- bran. Zbor štirih pevk in treh pevcev prepeval je pod vodstvom preprostega slovenskega fanta krasne slovenske pesni, umetne kakor domače, tako iz- borno, da je žel mnogo zaslužene hvale in priznanja od strani občinstva. Veselilo nas je osobito, da se štejejo vse pevke in pevci preprostim Šmihelčanom. Vse to nam je porok, da se slovenski Korotan krepko zaveda narodnosti svoje in da za slovenstvo še ni zgubljen. V veselici dvorani napravljen je bil tudi majhen a ukusen ôder, na katerem se je predstavljala slovenska igra „Kateri bo?“ Glavne uloge v tej igri oskrbeli so itak domači ljudje, in priznati se mora, da so vsi igralci rešili svoje na- loge častno. Posestnik Hanin predstavljal je jako srečno doktorja „Bistra glava“ in vzbudil pri ob- činstvu s svojo ulogo mnogo smeha; Toma Pušel iz Šmihela rešil je nalogo očeta „Gabra“ jako dobro in za njim nikakor ni zaostajala lepa „Marinka“, katere so zaradi njene lepote nadlegovali v jedno mer snubači. Ravno tako so bile tudi uloge snu- bačev „Janeza, Štefana in Franceta“ v dobrih rokah.

Da ste videli, gospod urednik, kako je bil narod ves zamaknjen v to predstavo, kako je pazno zasledoval vse nijanse te igre, veselilo bi Vas v srce in trdili bi z menoj vred, ki sem bil ves oča- ran od te narodne veselice, da korotanski Slovenci še niso zgubljeni za narod ter da so zdrava veja mogočnega slovanskega debla. Pred in po igri go- vorili so posamezniki z naudušenjem, katero se mora polastiti vsakega, ki ima priliko bivati pri taki izredni veselici.

Mej narodom pozdravili smo tudi znanega slo- venskega posestnika Prosekarja iz Kotmarevasi, kateri je prišel semkaj s svojim sosedom ter svoje sorojake v lepih besedah pozdravil. Tudi posojilnica na Črni poslala je k tej veselici svojega zastopnika v osebi posestnika Petka iz Črne. Konečno naj še omenjam, da je Pongračev Francelj iz Bistrice de- klamoval lepo slovensko pesem, katera je občinstvu jako ugajala. V obče je bila ta veselica velikega pomena za koroške Slovence, kajti ta dan pred- stavljala se je prvič slovenska igra na Ko- roškem. Odboru podružnice sv. Cirila in Metoda vsa hvala, da je priredil to lepo veselico. Želeti bi bilo, da bi se take veselice prirejale tudi na drugih krajih slovenskega Korotana, ker tako bi se storilo mnogo za prebujanje slovenskega naroda. Zatrdim Vas, da se še nisem vračal z nobene narodne ve- selice tako zadovoljen in srečen domov, kakor baš s te. Prepričal sem se, da se nam ni bati za brate, ki tako naudušeno goje slovensko pesem in tako spoštujejo domačo besedo.

Da se Šmihelčani kolikor toliko oproste nem- škega varstva in nemškega denarja, ustanovili so si lansko leto svojo posojilnico. V kakih rokah se na- haja ta zavod, soditi boste mogli iz tega, da ima posojilnica ta od 15. aprila l. l. čez 30.000 gld.

Sravnjiva' ti siromaštvo
I bogastva tu što sjaju, —
Ja sam volij na tvoj kamen
No u samom biti raju.

Gledao sam tadja dobra
I u razkoš gdje sv'jet živi,
I pomišlja' nemaštinu
Sokolova tvojih sivi';

Pa i tada pjeva' sam ti
Pun zanosa, zemlja moja!
Rijetka je naša fala
Sirotinja ljuta tvoja

Jer mljetačko suho zlato
Nudjeno ti po sto puta
Sa gordijem sa prezrenjem
Odbij ti ruka krata.

Carigrada i Sultana
Moć si skora preživila
Njin mah divlji, domovino,
Najviše si ti slomila.

Od ijeda i bijesa
Markov lav je na te reža'
I napada, al' od tebe
S podvitijem repom bježa'.

Pa kako ti pjevat ne ću
Sa najdaljeg svijeta kraja?

prometa in da šteje do sedaj čez 100 združnikov, Posojilnica ureduje izključno slovenski ter tudi izdaja posojilojemnikom le slovenske tiskovine. Želimo jej mnogo uspeha, kateri sigurno ne bode izostal, dokler jo bodo vodili tako zavedni Slovenci, kakor sedaj.

Iz Planine 6. februvarja, [Izv. dop.] Veliko veselje zavlada je predlansko poletje po naši okolici, ko smo čuli, da je „Pisateljsko društvo“ v Ljubljani sklenilo tudi našemu rojaku, pesniku, skladatelju, pisatelju in politiku uzidati v njegov rojstni dom spomeniško ploščo. Osnovalec se je takoj slavnostni odbor, nabrala se je potrebna vsota za prireditve slavolokov, odra itd. in tudi naša dekleta so se uže pomenkovala in pripravljala, kako bodo dostojno v narodni noši s pečo pozdravila v dan slavnosti Ljubljanske in druge goste. A, ko je bilo baš za ta narodni praznik vse v največjem nautušenju, došel je glas iz Ljubljane, kakor strela iz jasnega, da je vsa ta slavnost za jedno leto — kmalu bode dve leti — odložena.

Ko smo spoznali, da bi bilo vse jadikovanje zaman, zakrili smo že uzidano ploščo nekako potrti v posmeh tukajšnjih in skozi Planino potujočih nemčurjev in nam sovražnih Nemcev, tem skrbneje upajoč, da se slavnost razkritja v letu 1889 gotovo še slovesnejši izvrši. — Preteklo pa je leto 1889. a plošča zasluženega slovenskega prvaka, dičnega Miroslava, ostala je še vedno zakrita, dok, da je ni sredi meseca prosinca t. l. nek ponočnjak brez vse slavnosti svetu razkril!! — Ne omenjaje trpkih in gotovo upravičenih opazk tukajšnjih pravih narodnjakov, rečem le to, da se na tak način še ni razkrila spomeniška plošča nikomur in da takega razkritja spomeniške plošče tudi Miroslav Vilhar zaslužil ni — — — Zinil bi o tem prav rad še kako, a za sedaj križ čez usta! raje kaj družega.

Meseca oktobra uložilo je tukajšnje županstvo na višjem mestu prošnjo za ustanovitev strokovne šole za lesno obrt, katera se bode nastanila v Vilharjevo hišo, baš v one prostore, kjer se je Miroslav rodil in kjer so bili do leta 1875 c. kr. uradi če ne bode sedanji gospodar g. Štitomir Vilhar v svojih zahtevah pretrd. Ker nam je zdatna pomoč od sl. kranjske hranilnice zagotovljena in ker so baje na višjem mestu v potrebi in koristi take šole v Planini že davno prepričani, upamo, da bomo v teku leta to šolo otvorili in, da se bomo vsled že v jeseni uložene prošnje tudi mesto z Rakeka, z male postaje Planina nad Lazami v Trst in Ljubljano vozili.

Če dosežemo vse to, srečni bomo mi in z nami gotovo tudi vsi prijatelji naši in naše lepe pa slovenske domovine.

Iz Doba, 5. februvarja [Izv. dop.]. Gospod urednik! Da ni klobas in plečét, navstaj bi bil 3. t. m. v naši vasi velik požar. Dasi morebiti zmagujete z glavo, češ, dopisniku se meša, vendar je temu tako. Evo tu dokaz!

Bilo je pretekli ponedeljek ob treh jutraj, ko začuje tukajšnji posestnik in oštir, Janez Nemec, vulgo Konček, pod streho nek ropot. Misleč, da je bržkone kak dolgoprstnež izvohal v podstrešnej sobici shranjene klobase in plečeta, skoči nemudoma raz postelje, da bi nepovabljenega gosta odpodil. A kako se je váral! Že po stopnjicah na

podstrešje stopajočemu udari gost dim v nos, in odklenivši podstrešne sobice vrata, seznaniti se je moral s prouzročiteljem dimom, brezobzirnim „rudečeplašnikom“. Ogenj, ki se je utihotapil iz slabo zazidanega dimnika, dotikajočega se male izbice, gospodaril je na tem mirnem in tihem kraju prav po domače ter odnesel bi se seboj izvestno več, nego sleherni „uzmovič“, da ga neso izdala raz zgorele drogeve padajoča plečeta in klobase ter tako izbudila v sladkih sanjah gibajočega se gospodarja. Na pomoč prihitelim sosedom se je sicer posrečilo kruti element zadušiti, a da ni streha z opeko krita, bil bi ves trud zaman; kajti pri razpokih šipah švigal je že plamen skozi okna, išče si duška in potrebne gorljive tvarine. Napominani gospodar ima sicer okoli trideset goldinarjev škode, a največe zlo, ga pri tem le ni zadelo. Da je prouzročila ta nezgoda i bližnjim posestnikom nepopisen strah, je umevno; osobito, ako pomislimo, da nemamo navzlic že precej časa izvoljenemu načelnistvu požarne brambe, niti jednega — vsaj za silo izvežbanega ognjegasca. — Starim Rimljanom rešile so nekda kapitolski grad pod sovražnim napadom Junonine gosí, nas Dobljane pa obvarovale so nesrečnega požara celó nežive stvari — plečeta in klobase. Oni so, kakor zgodovina pripoveduje, v spomin tega dogodka vsako leto svete gosí v svečanem sprevodu vodili po mestu, mi pa, kazali bomo odsihdob v znak hvaležnosti klobasam in plečtom tem rajše svoje zobé ter vrhu tega z največim nautušenjem prepevali poleg drugih i slovenskega gastronomo znano pesem, ki slóve: „Klobáse, klobáse — klobáse, ljub'mo mi, ha-ha! itd.

Navzlic temu pa, da postajam že muhast, izustiti hočem konečno i par resnih. A čemu? Nedavno dobili ste, poštovani g. urednik, iz naše rezidence kratek dopis, obvestivši Vas o napravi Dobske brizgalnice. Izrazila se je hkratu želja, ker imamo že načelnistvo požarne brambe, izvoljeno od občinskega odbora (tudi nepravilnost, kot uporaba stare mére in uteži pri javnej prodaji), da se i društvo — do potrjenih pravil saj za silo — ustanovi ter oni nespametni razpor mej domačini, vsaj pri tej, obče koristnej napravi, poneha. Menite li, da smo danes, ko to pišem, že kaj na boljsem? . . Ne bodem zinil niti besede več, kajti „predobrega volja“ usedel sem se k dopisu. Potrpeti hočem, saj „potrpljenje je bajé božja mast!“ Če pa vkljub temu ne dočakam boljših časov, potem pa, gospod urednik, vzel bodem jednega izmej onih nezgorelih drogov, na katerem so visela rešilna plečeta ter dregnil v gnjezdo brezbriznosti, da bode vse povprek letelo. Gradiva ne dostaje! Vam pa, velečenjeni gospod, ne stori ničesar žalega udani

Anžekovič iz Požarij.

Domače stvari.

— (Gosp. N. Pasić.) vodja srbske radikalne stranke, bil je včeraj v Ljubljani. Kot župan Beligradskega potuje po večjih mestih, da si ogleda razne naprave, zlasti pa vodovode. Mesto Belgrad bode začelo graditi svoj vodovod in je delo izročilo tudi inženjerju Smerekarju iz Mannheim, kakor mi v Ljubljani.

— (Venec na grob Trstenjaku) poslal je tudi dr. Firbas iz Brežic.

— (V Brežicah) umrl je včeraj po noči po dolgem mučnem trpljenji dr. Karol del Cott, zdravnik in posestnik, v 70. letu dobe svoje. O svojem času bil je kot pristaš nasprotne nam stranke delaven.

— (Za maskarado „Sokolovo“) se jako elegantno tiskana vabila že razpošiljajo. O podrobnostih maskarade in o skupinah objavili bomo prihodnji teden kaj več.

— (Poštne filijale v Ljubljani) se bodo v kratkem otvorile. Za sv. Jakoba župnijo se bode v Rudeževi hiši, kjer se prithčni prostori že predelavajo, odprla filijala, za Mestni trg pa v Codelli-Kordinovi hiši, tik škofije, ker je bila poprej menjalnica Kordinova. Upati je, da pričneta filijali poslovati morda že 1. marca t. l.

— („Novosti“) Pod tem naslovom pričel bode izhajati v Zagrebu nov list, vsako nedeljo. Založnik mu je Ivan Kralj, urednik Dragutin Krvarić.

— (Hrvatski ilustrovani list „Dom i Svet“) ima v 21. šte. na prvi strani podobo našega kapelnika, profesorja Fr. Gerbića s kratkimi životopisom, v katerem pravi, da je g. Gerbić jeden od najsimpatičnejših pevcev, kar jih je pevalo v Zagrebu. On je bil v Zagrebu jako priljubljen zaradi svojega grla in zaradi svojega društvenega občevarja, ter je imel pristop v najodličnejše kroge. V Zagrebu pridobil si je mnogo zaslug za hrvatsko opero.

— (Južne železnice upravni odbor) je v včerajšnji seji sklenil, da bode aktivnim državnim uradnikom in državnim služnikom avstro-ogorske monarhije, kakor tudi aktivnim dvornim uradnikom in služnikom pri službenih in neslužbenih potovanjih na južne železnice progah za njih osebe, v slučaju preselitve vsled premeščenja pa tudi njihovim družinam, plačevati le polovico normalne voznine. V slučaju preselitve prevažale se bodo tudi premičnine (pohištvo) za polovico cene. V ta namen bode izkazati se z legitimacijo dotičnega oblastva. Ta olajšava prične s 1. dnem marca.

— (Današnji mesečni živinski semenj) bil je prav dobro obiskan. Prignalo se je konj, volov, krav in telet 1164 glav. 260 več ko lansko leto. Kupčija bila je živahna, cene dobre, vnanjih kupcev mnogo.

— (Okrajno učiteljsko društvo Ormoško) izvolilo si je v svojem občnem zboru dne 6. feb. t. l. v društveni odbor nastopne gospode: Fr. Rakuša, načelnikom; Ant. Kosija, tajnikom; J. Juršo, denarničarjem ter gospode J. Košarja, J. Kosija in Ant. Porekarja odborniki. Okrajni poročevalec imenovanega društva bil je za leto 1890 voljen g. Anton Kosi, učitelj v Središči.

— (Narodna čitalnica v Kranji) priredi v soboto dne 15. t. m. v društvenih prostorih maskarado, Začetek ob 8. uri zvečer. Pri plesu sviral bode oddelek godbe domačega pešpolka baron Kuhn.

— (Slovensko „bralno društvo v Kranji“) vabi s tem najprijazneje na „Maskarado“ koju priredi pustno nedeljo v svojih prostorih. — Začetek ob 8. uri večer. Ustopnina članom 30 kr. nečlanom 60 kr. za osebo. — Nemaskovani, izvzemši „Gardedame“, plačajo 20 kr. globe. — O

Lepša si mi i milija
Od božijeg samog raja!

Predmet pesmim kneza Nikolaja je v prvi vrsti vroče domoljubje, kakeršno se nabaja le v Črnogorcih, ki so za „krst častni i slobodu zlatnu“ stoletja se borili in prelivali v kršni domovini svoji potoke krvi ter zavračali turško silo s tolikim pogumom, da se jim divi vesoljni svet in da so na glasu kot najhrabrejši narod. Knez Nikolaj pa udarja mnogokdaj tudi na nežnejšo struno, in opeva tudi rodbinsko srečo svojo. To vidimo v jedni najmlajših pesmij njegovih, zloženi leta 1889.

Pesem ta slóve:

„Pjevao sam pjesme moje
Nad pučinom sinja mora:
Pjevao sam: plakao
Uz šaptanje od izvora.

U gradove i dvorove
Pjesme su se moje vile,
I na grudma gizdavica
Prikrivene tajno bile.

Pjevao sam ručnoj zori.
I zahodu, sjajnom baji,
I mladosti i slavuju,
I Prizrenu milom kraju.

Vojevanja i putova
Predmet moje pjesme biše,
Grmljavine noći tavne,
Silni vjetri, strašne kiše.

Pjevao sam i cvijeću,
Vino, konje, — muška krila;
Ljubav mi so po žicama
Lire moje često vila.

Svašta sam se napjevao,
A još pjesmu ovu ište,
Dok Bog hoće, njemu slava,
Sreća moja na ognjište.

Gnjevdo je moje krasno
I punavo Bogu hvala.
Grlica ga moja vije,
Koja mi je djecu dala.

Zdrava mala moja pilad,
Lastavice i orlići!
Zdrava moja mila djeco!
Zdravo kćeri i djetići!

Zdravo mili moj svijetel
Zdravo glave pune nade!
Zdravo raju mog života
Sreće punan i naslade!

Na amanet Bogu da ste;
Prvo njemu ugodili;
Otačbini Crnoj Gori,
Bože, vazda srećni bili.“

Iz priobčenih proizvodov izvaja si vsak čitatelj prav lagodno, da je knez Nikolaj izredno nadarjen lirik. V „Balkanski carici“ pokazal je tudi svojo dramatično spretnost in „Poslednji Abenseraž“ je lepo spričevalo njegovi nenavadni epski žili. Z veliko srečo poskušal se je v liriki, epiki, dramatici, kar je za vladarja kaj čudovitoga. Knez Nikolaj sluje, da je mej najhrabrejšim narodom, mej Črnogorci, prvi junak, njegovi proizvodi pa nam pričajo, da je tudi prvi pesnik, ki peva, kakor mu srce velevala in ne pozna niti svetobolj, niti presedajoče sentimentalnosti.

Ako bi njegovim proizvodom hotel sploh kaj očitati, bilo bi to, da je močno obžalovati, da se njegova pesniška dela ne dobivajo v knjigotržnicah, da so širšemu občinstvu nepristopna, ko bi vendar vsakdo želel, čitati pesmi kneza slovenskega, ki je jednako odličan kot bojevnik, kot državnik in kot pesnik.

polunoči premovanje najlepših mask. — Godbo oskrbuje sekstet. Odbor.

— (Puljska čitalnica) priredi ples dne 15. februvarija 1890 v spodnji dvorani „All' Apollo“ Svira oddelek godbe pešpolka št. 97. Ustopnina 1 gld. za gospode. Ustop dovoljen je samo vabljenim. Začetek ob 8¹/₂ uri zvečer.

— (Bralno društvo „Mir“ v št. Petru na Notranjskem) priredi v torek 11. t. m. sija-jen ples v svojih prostorih (Narodna gostilna). Ustop dovoljen je le povabljenim. Na mnogobrojni obisk uljudno vabi odbor.

Telegrami „Slovenskomu Narodu“:

Beligrad 7. februvarja. Pogajanja za trgovinsko pogodbo z Bolgarsko so se ustavila. Srbski odposlanec Stefanović odpoklican.

Pariz 7. februvarja. Časniki poročajo: V parlamentskih krogih širi se govorica, da se je grof Pariški na korist vojvodi Orleanskemu odpovedal. Vojvoda Orleanski je nekda danes z grofovo odpovedjo in manifestom na Francoze došel v Pariz. Vlada bode v tem slučaju ravnala po določbah iztiralnega zakona, po katerem se povratek članov nekdanjih vladajočih rodbin kaznuje z ječo.

Pariz 7. februvarja. Dotični konzorcij je določil, da se emisija ruskega posojila prične dne 20. februvarja.

London 7. februvarja. Ko so blizu Mazgate na neki križarki poskušali nov stroj, počil je kotel. Deset vojakov ranjenih, dva smrtno.

Pariz 8. februvarja. Vojvoda Orleanski odposlal včeraj zvečer, predno so ga zaprli, vojnemu ministru patrijotično pismo, zahtevajoč v njem, da se mu dovoli, da izpolni svojo vojaško dolžnost. Govorica, da je princ odpoved grofa Pariškega seboj prinesel, se formalno zanikuje. Ministerski svet se bode danes s to zadevo pečal.

Pariz 8. februvarja. Jutranji listi objavljajo mnogo podrobnosti o včerajšnjem zaporu. Akoravno je vlada vedela, da biva princ v Lausanne-u, se vender meja ni posebno stražila. Princ si je brkice malo pobarval in prišel z vojvodo Luynes nespoznani iz Geneva v Pariz. Ko sta njegovo zahtevo, da bi ga vzeli v vojake, odklonila županstvo in vojno ministerstvo, pisal je vojnemu ministerstvu, proseč, da bi se mu ne odrekla velika čast, da bi služil kot prostak v vojski. Ko je bil zaprt, prosil je, da bi ga na častno besedo izpustili. A ta zahteva se je odbila.

Razne vesti.

* (Kralj Milan v Monaku.) Novodobni Ahasver igra sedaj za igralnimi mizami v Monte Carlo. Prišedši tija se ni niti predstavil kneževske obitelji baje zaradi tega, ker je zgubil pri igri četrtil milijona frankov in to samo jedno popoldne. Drugi pa trde, da tega ni sam zgubil, ampak le njegova spremljevalka Kristič. Pariški listi javljajo, da se je kralj Milan namenil potovati na Španjsko in Portugalsko in odtodi v severozapadne afriške kraje, v cesarstvo maročansko. Z nameravanjem potovanjem v Beligrad in Carigrad bode težko kaj.

* (Boj z medvedom.) Sedemnajstletni mladenič Miloš Šumonja v okraji ogulinskem napravi se s sekuro na rami v šumo „Krasnico“, kjer so zasledili medveda. Namenil se je ogledati gozd in najti medvedov brlog in potem ga naznaniti lov-cem. Hladnokrvno hodil je po šumi in ni niti mislil, da bi se sešel s kosmatinom. Nakrat začne psiček lajati in cviliti. Kakih dvajset korakov od tam gre in vidi, kako je že medved pomolil glavo iz stare jelke in hotel ven. Naš Miloš udari medveda hitro z ušesi sekire parkrat po glavi. Medved se izvali iz dupla in po zadnjih nogah koraka proti njemu. Tedaj začne že malo zmocenega medveda sekati z ostrino in ga srečno čisto pobije.

* (Krtove oči.) Ljudstvo navadno misli, da krt nema oči. Prirodoznanci pa že davno vedo, da ima krt tudi oči, a dosedaj se je vender mislilo, da so njimi slabo videli ali da je vsaj kratkoviden, ker so oči slabo razvite. Prirodoznane Karl Hess je pa z mikroskopično preiskavo krtovih oči dokazal, da krt prav dobro vidi.

* (Darila za bogato blagoslovljene stariše.) Zakonik kanadski razpisal je družinskemu očetu, kateri ima dvanajst otrok, naj si bode potem že domačin ali priseljenec kot darilo 100 akrov, to je po našem 70:3 oral zemlje.

* (Grozovitnica.) Pred sodiščem v Ujhely stala je nedavno Mihajla Márki zaradi umora svojega stričnika. Po smrti svoje sestrične vzela je

sama ne imejoča otrok njena dva dečka k sebi. Brezsrčnež ženski sta bila otroka kmalu prenadležna in rada bi se jih znebila. Hotela jih je sestradati. Večji osemletni deček zbežal je kmalu v Sarospatak, mlajšega pa je še nadalje mučila. Kakor so priče dokazale, peljala je otroka v najhujšem mrazu v gozd. Deček je jel upiti mraza in lakote, brez-čutna ženska pa ga je navezala k drevesu in bi ga tam pustila, da je neso drugi ljudje na tem dobili. Ko se ji to ni posrečilo, peljala ga je domov in tam zaprla v temno, mrzlo klet in z ledeno-mrzlimi vodenimi curki polivala dete, potem ga pa pustila. Deček ogledal je samega gladu kos svojega ležišča. Potem ga je vrgla na steno in v dveh dneh je deček umrl. Obsodili so jo na 10 let v ječo.

* (Neustrašeni konzul.) V mestu Usküb pričelo je pri hudem viharju v trdnjavi goreti. Ker je bila nevarnost velika, da se uname smodnik, bežali so prebivalci iz mesta na kolodvor. Tija prišedši zahtevali so precej, naj se jim da poseben vlak, da se otmo pretečej nevarnosti. Ta strah se je poprijel tudi vojakov v tamošnji garnizoni. Nihče ni hotel gasiti. Tamo bivajoči avstrijski konzul, gospod Schmucker šel je spremljan od nekaj pogumnejših vojakov do shrambe smodnika, ometal z vojniki vse duri in okna shrambine z vlažno prstjo, akoravno je garnizijski poveljnik dal trobiti k odhodu. Z veliko pogumnostjo obvarovali so kraj hujše katastrofe. Drugi dan došli so generalni guverner in vojaški poveljnik zahvalit se avstrijskemu konzulu na njegovi izredni pogumnosti.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoij = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svori.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Eeke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarji G. Piccoli-ji. (1068—7)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

7. februvarja.

Pri **Stonu:** Rehse, Mensch, Schüller, Ekstein, Langer, Hamer, knez Auersperg z Dunaja. — Sonnenberg iz Čakovca. — Hufnagel z Goldegg. — Prašnikar iz Kamnika. — Bogataj iz Dole. —

Pri **Malfai:** Durauer, Popper, Schubert, Dinter, Rosenberger z Dunaja. — Werninghaus iz Berolina. — Leuschner, Kfabeck iz Brna. — Zozzoli iz Gradca. — Peišič iz Starega Trga. —

Pri **južnem kolodvoru:** Brüchel iz Badena. — Schuster z Dunaja. —

Pri **bavarskem dvoru:** Iskra iz Trsta. — Sche-lander, Ottowitz iz Beljaka. — Gohs, Drobič iz Vasena. —

Umrli so v Ljubljani:

7. februvarja: Jožef Nagel, kopitarjev sin, 11 let, Ulice na Grad, št. 7 za vnetjem sapnika
V deželnej bolnici:

7. februvarja: Andrej Požlep, delavec, 30 let za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. febr.	7. jutraj	738.3 mm.	-1.0° C	brezv.	obl.	0.90 mm.
	2. popol.	740.5 mm.	1.6° C	z. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	742.2 mm.	1.0° C	z. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura 0.5°, za 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.65	— gld. 88.90
Srebrna renta	„ 88.80	„ 88.90
Zlata renta	„ 110.65	„ 110.50
5% marcna renta	„ 101.95	„ 101.85
Akcije narodne banke	„ 934.—	„ 933.—
Kreditne akcije	„ 323.75	„ 321.—
London	„ 118.70	„ 119.—
Srebro	„ —	„ —
Napol.	„ 9.40 1/2	„ 9.42
C. kr. cekini	„ 5.59	„ 5.59
Nemske marke	„ 57.87 1/2	„ 58.02 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	176 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4%	„ 103	„ 45 „
Ogerska papirna renta 5%	„ 99	„ 25 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	„ 117	„ 75 „
Kreditne srečke	100 gld.	182 „ 50 „
Rudolfove srečke	10 „	19 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	165 „ 80 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	— „	— „ — „

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
kateri je kot zdravilni vrecel že več sto let na dobrem glasu v vseh boleznih dihal in prebavil, pri protinu, žledodnem in mehurnem kataru. Izvratno je za otroke, pre-(15-2) bolele in mej nosečnostjo.
Najboljša dijetetična in osvježevalna pijača.
Henrik Mattoni, Karlsbad in Dunaj.

Bratom „Sokolom“,

kateri si želé omisliti plašč ali obleko, naznanjam, da bodem izdeloval po sledečih cenah:

Plašč iz lodna po 10 gld.
Hlače in surko po 10, 12, 14 in 16 „

Kdor hoče imeti lepo in po nizki ceni zgotovljeno obleko, naj se blagovoli oglasiti pri meni. Na zdar!

ALEKSIJ EKAR,

krojač,

Sv. Petra cesta št. 17.

Na najnovejši in najboljši način
umetne (1083—11)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Pravi zaklad
za nesrečne žrtve skrumbe samega sebe (onanijs) in tajnih razuzdanosti je izvrstno delo (134-50)
Dra Retau-a
Sebeoohrana.
Česka izdaja po 80. nemške izdaji. S 27 podobami. Cena 2 gld. avstr. velj. Naj vsak seže po njej, kdor trpi za strašnimi nasledki te pregrehe, kajti z njenim poukom se slednje leto na tisoče bolnih otme gotove smrti. Naroči se lahko pri založni tvrdki „Verlags-Magazin R. F. Bierer v Lipskem (Saksonsko), Neumarkt 34“ in v vsakej knjigarni.

Pobratimi.
Roman.
Spisal
dr. Josip Vošnjak.
Cena 1 gold. 20 kr.
(s poštnino vred).

Svoji k svojim!
Veseloigra v 1 dejanji.
Spisal
dr. Josip Vošnjak.
Cena 30 kr. (s poštnino vred).

Obe knjigi dobivata se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in pri knjigo-tržcih.

Blago za obleko
iz pristne ovčje volne, izvrstni
Brnski izdelki
v najnovejših desinih za pomladno in poletno sezono po čudovito nizkih cenah razpošilja tovarniška zaloga sukna
Frank & Pernitza
v Brnu.
Uzorec zastonj. — Gospodje krojači dobé obilne in elegantno opravljene knjige uzorcev po originalnih tovarniških cenah.
Velika zaloga sukna za uniforme za c. kr. državne uradnike, telovadna in gasilna društva i. t. d. i. t. d.
Točno in solidno izvrše-nje vseh naročil le proti povzetju ali predpošiljavi zneska. (83-3)
Korespondenca v vseh jezikih.

Richter-jev
Pain-Expeller s sidrom
imajo že v največ rodbinah kot zanesljivo domače zdravilo in je zatorej vsako proslavljenje od več. Zatorej tu opominamo le za one, ki tega staropreverjenega sredstva še ne poznajo, da se Pain-Expeller s sidrom rabi z najboljšim uspehom kot bolečine lajšajoče in zdravilno utiranje pri protinu, revmatizmu, trganji po udih, bolečinah v križi, trganji na strani, živčnih bolečinah i. t. d. To domače zdravilo gotovo pomaga in je po ceni (40 in 70 kr. stekl.). Pristen je le s „sidrom“. Dobiva se v vseh lekarnah. Glavna zaloga: Dr. Richter-jeva lekarna pri Zlatem levu v Pragi. (928—5)

25 do 30 hektolitrov
dobro slivovke
 od leta 1889., po 70 gld. hektoliter, kakor tudi
 150 mernikov (108—1)
lepega dobrega krompirja
 dobi se pri **Ferd. Dolar-j** v **Kot-u** pri **Mirni** na
Dolenjskem. — (Vsprejemajo se tudi manjša naročila.)

Stalno opravilo
 dobi zanesljiv, zdrav, ki se zna reprezentovati,
 slovenskemu in nemškemu jeziku več človek
 kot akvizitor za kupovalce za blago, katero se
 lahko speča in ni podvrženo modi. (102—2)
 Izvestje dobi se v administraciji „Slov. Naroda“.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI
 je izšla knjiga:
Blodne duše.
 Roman.
 Češki spisal **Václav Beneš-Třebitzký**. Preložil **Ivan**
Gornik. — Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti
 80 kr.

Zenska
 srednje starosti, izučena za prodajalnico specerijskega blaga,
 vsprejme se takoj na deželi.
 Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (101—3)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Trgovina z železnino
ALBINA C. AHČINA
 v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8
 ima vedno bogato zalogo
stavninskega orodja:
 lopat, krampov, orodja za podzemeljska dela, okov za vrata in
 okna, pantov in ključavnic, zapahov, žebeljev iz drota, vijakov,
 železa, pleha, drota, mesinga, bakra, kositarja, cinka, naklov,
 precepov z vijakom (šraubštokov) ter vrtalnih strojev za klju-
 čarje in kovače, kladov, sveder, obličev, pil in dlet, kakor tudi
 dinamita, užigalnih vrvice in kapič.
 Staro železo, mesing, baker, kositar, cink in svi nec
 kupuje se vedno po najvišjih cenah. (77—1)
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hitra in gotova
pomoč boleznim v želodeci in njih posledicam.
Vzdržanje zdravja
 obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni
 pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se
 prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in
 slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni
dr. Rosov zdravilni balzam.
 Izdelan je iz najboljših, krepitveno zdravilnih zelišč jako
 skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito
 pri slabem apetitu, napetju, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih,
 pri krči v želodeci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju,
 krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v
 črekih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti
 oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in
 telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega iz-
 vrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače
 sredstvo postal in se splošno razširil.
 1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.
 Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na
 frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.
Svarjenje!
 Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „dr. Rosovega
 zdravilnega balzama“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani
 napis: „Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarn „pri črnem orlu“ B. Fragnerja,
 Praga 205—3“ v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, na pročelji pa na-
 tisneno mojo zakonito varovano varstveno znamko.
Pravi
dr. Rosov zdravilni balzam
 dobi se samo v glavnej zalogi
B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,
 Praga, št. 205—3.
 V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vilj. Mayr**, lekar; **Ludvik Grešcl**, lekar;
Jos. Svoboda, lekar; **U. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojni: **Fr. Baccarolo**,
 lekar. V Kranju: **K. Savnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar;
Ferd. Halka, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Metliki: **Fran**
Wacha, lekar. V Gorici: **G. Christofletti**, lekar; **A. de Gironcoli**, lekar;
R. Kürner, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V Idriji: **Jos. Warta**, c. kr. rud.
 lekarna.
 Vse lekarnе v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega zdravilnega
 balzama.
 Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznано:
Pražko domače mazilo
 zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.
 Rabi se, če se ženam prsa unamejo ali strdijo,
 pri oteklinah vsake vrste, pri črvu v prstu in pri za-
 nohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morskeji mrtvi
 kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v ko-
 lenih, rokah in ledjih, zoper potne noge, pri razpokanih
 rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu
 telesa sploh, vratnej oteklini.
 Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče ven
 ves gnoj ter v kratkem ozdravi.
 V škatlicah po 25 in 35 kr. (88—1)
SVARIL0! Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozar-
 jam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo,
 če imajo rumene škatlice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na rudečem
 papirju tiskan v devetih jezikih in so zavite v svetlomoder karton, ki ima natis-
 njeno varstveno znamko.
Balzam za uho.
 Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani
 naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Vsega zdravilstva
D^r. JANKO MAROLT
 deželni okrožni zdravnik
 Vrhnika (89—3)
 Petra Lenassi-ja hiša.

Štev. 76. (100—3)
Razglas.
 Pri okrajnem odboru v Celji oddala se bo
služba okrajnega tajnika
 z letno plačo 600 gld. s 1. marcem t. l.
 Zahteva se, da mora bili tajnik več v postavah in poslovanji
 ter zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi.
 Prošnje naj se uložé pri okrajnem odboru do 20. dne
 februarja t. l.
Okrajni odbor v Celji
 dne 3. februarja 1890.
 Načelnik: Dr. Jos. Serbec.

Jedina tapecirarska kupčija v Ljubljani.
ANTON OBREZA
 v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.
 Tapecirar in dekoratér.
 (72—59)
 priporoča okusno in trdno narejene
 žimnice, modroce na peresih, divane,
 stole, otomane, garniture za salone,
 jedilne sobe in spalnice; dekoracije
 za sobe, dvorane in cerkve. — Moje
 delo in blago, katero rabim, je pri-
 poznano dobro in brezhitno, ksr go-
 tovo priča moja razstava v Rudolff-
 numu, in stojim z ozirom na nizke
 cene izven konkurence. — Priporočam pa vsem resnim kupcem, da zahtevajo
 moj ilustrovani cenik in uzorce blaga, kar razpošiljam zastoj in franko.

Za čas stavbe
 priporoča
ANDREJA DRUŠKOVIČA.
 Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10
 v velikem izboru in po zelo nizki ceni
 okove za okna in vrata,
 storje za štokodoranje, drat
 in cveke, samokolnice, vezi
 za zidovje, traverze in stare
 železniske šine za oboke,
 znano najboljši Kamniški
 Portland in Roman cement,
 sklejni papir (Dachpappe) in
 asfalt za tlak, kakor tudi
 lep in močno narejena šte-
 dilna ognjišča in njih posa-
 mezne dele.
 Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne
 vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v
 malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do
 vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za sko-
 pane vodnjake: železne cevi in železoliti gornji stojali,
 kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile
 in železne okove. (9—6)
Za poljedelstvo:
 Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in
 plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lo-
 pate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži
 Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

Stanovanje

v drugem nadstropju nekdanj Smetove hiše na Marije Terezije cesti hiš. št. 1. obstoječe iz 3 sob, kuhinje, brama, kleti, drvarnice in shrambe pod streho, odda se v najem za obrok sv. Jurija. — Več pove lastnik hiše. 104—2.

Vsak dan sveže

pustne krofe

priporoča

(18—5)

J. Förderl-a sladna pekarna v Ljubljani, Lingove ulice.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje

(908—30)

v hotelu „Pri Maličih“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti svoje trajnosti zlato plombo.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Uzorec v vse kraje franko.

Sukneno in blago iz ovčje volne

od najcenejše do najfinije baže za pomladne in letne potrebščine razpošilja v vsakej meri tudi zasobnikom, prekose vsako konkurenco,

Zaloga iz c. kr. priv. tovarn za fino sukнено in blago iz ovčje volne

Morica Schwarz-a Svitava (Moravsko).

1000 tovarniških ostankov in odrezkov za obleke, ogrtače, hlače, ženske in otroške obleke prodaja se po čudovito nizkih cenah.

Po gld. 3.20 Cela moška obleka iz 3.10 m ostanka.

Po gld. 6.— Cela moška obleka fina iz 3.10 m ost.

Po gld. 8.— Cela moška obleka jako fina iz 3.10 m ostanka.

Po gld. 9.50 do 14.— Cela moška obleka velefinna iz 3.10 m ostanka.

Po gld. 3.80 do 7.— Praktično blago za ogrtač v najmočnejših barvah iz 2.10 m ost.

Po gld. 8.— in višje Črno sukno iz fine čiste ovčje volne za celo salonsko obleko iz 3.20 m ostanka.

Po gld. 3.— in višje Iz jako modrega grebenastega blaga, ki se sme prati, 1 obleka cela 6.40 m ostanka.

Po 50 kr. in višje Jako modni telovnik iz piketa, ki se sme prati, cel iz 70 cm ostanka.

Predpisano blago za uniforme za gospode c. in kr. uradnike. (109—1)

Bogata zbirka uzorcev se radovoljno pošlje.

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgovska vrtnarija
v Ljubljani.

Poddružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje **svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi**. Ima veliko zalogo **trakov** mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene **suhe vence**, kakor tudi **Makardove vence** in **bukete**, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih **vrtnih in družnih semen**, pravih in dobro kalilnih, **raščin** (evetie) v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem
ALOJZIJ KORSIKA.

(39—18)

„SLOVANSKI SVET“

ki izhaja 10. in 25. dne na 16 straneh v Ljubljani, začne med drugim kmalu priobčevati temeljite razprave:

O slovenskem državnem in o slovenskem pravu na cerkvenem polju.

„SLOVANSKI SVET“ stoji celoletno 4 gld. in četrtletno 1 gld. (91—3)

Velikansko peso

večno deteljo (Luzerne), travna, vrtna in poljska semena

prodaja po najnižji ceni

(106—1)

Peter Lassnik v Ljubljani.

Ces. kralj. privilegov.
zavarovalno društvo na življenje in proti škodam

„Avstrijski Phoenix“

na Dunaji,
I., Riemergasse št. 2, v lastni hiši.

Polno uplačani deleži in druga jamčilna sredstva, uštevši letna zavarovalna uplačila družbe iznašajo
čez 12 milijonov gold. || čez 10 milijonov gold.

Družba zavaruje:

- proti škodi, prouzročeni po ognji, strell, paru ali razpoku kotlov, po gašenju, razrušenju in odstranjenju oprave iz hišnih in gospodarskih poslopij, strojev iz tovarn, dalje proti škodi v zalogah, pri živini, poljedelskem orodju itd.;
 - proti škodi po ognji ali strell ob času žetve poljske pridelke in dotična gospodarska poslopja;
 - proti škodi po toči poljske pridelke na travnikih, njivah;
 - vsakovrstno prevažanje blaga po suhem in na morju.
- Zavarovanje proti nezgodam še ni uvedeno, sl. občinstvo bode pa obveščeno takoj, ko prične isto poslovati.

na življenje človeško v vseh kombinacijah, n. ur.:
za slučaj smrti ter izplača takoj po smrti zavarovance ostalim ali dotičnim opravičencem pogojeno zavarovalnino;
za slučaj smrti in pri protizavarovanju z oproščanjem nadaljnjih uplačil premij ter izplačuje dohodke rente v slučajih onemoglosti;
na doživetje, preskrbljenost v starosti, na doživetje določene dobe pri otrocih, ter izplača zavarovano vsoto dotičnemu zavarovancu.
Vsprejema tudi zavarovanja, ki zagotavljajo dohodarino (rento), preskrbljeno penzijo vdovam ter vzgojilno rento otrokom,
po najkulantnejših in najnižjih pogojih posebno pa jamči za veljavo in nedvomljivo varnost od nje izdanih polic.

Zastopi društva:

v Brnu: Veliki trg št. 10,
„Pešti: Dunajska cesta št. 3 in Ladijska cesta št. 2,
„Inomestu: Marije Terezije cesta št. 37,
„Krakovu: Szewska ulica št. 6,
„Lvovu: Marijin trg št. 8,

v Monakovem: Kostthor 3 I,
„Pragi: Nabrežje št. 10,
„Strassburgu: Krajjeva cesta 6 I,
„Trstu: Via S. Nikolo št. 4,
na Dunaji: Riemergasse št. 2, v lastni hiši.

V vseh večjih okrajih avstrijsko-ogerske države poslujejo glavni in okrajni zastopi družbe, kateri radovoljno dajejo pojasnila, brezplačno uročujejo prospekte in ponujalne pole ter vsprejemajo zavarovalne ponudbe.

Generalni zastop za Štajersko, Koroško in Kranjsko v Gradci.

(99—1)

Pisarna: I., Albrechtgasse št. 3, II. nadstropje.

Glavni zastop v Ljubljani pri Josipu Perhauc-u Šelenburgove ulice hiš. št. 3.

Radenska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, kamenu v mehurju, protinu, dalje proti boleznim v žolci, mokri, dolgotrajnemu kataru dihal, zlatej žili in zlatenici.

Poskusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Carrington, Ure so dokazali, da ima ogjenokislil litij največjo raztopilno moč pri sečnokislinskih izločkih, iz česar se sklepa na najugodnejše učinke Radenske kisla vode.

Kot okrepčujoča pijača z vinom ali sadnimi soki in sladkorjem pomešana, je Radenska voda v obče priljubljena.

Kopališče Radensko

Kopanje v slatini in v jeklenici upliva posebno pri: protinu, bolečinah mokri, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabosti i. t. d.

Stanovalešče po ceni.

Prospekt (brezplačno) od ravnateljstva: Kopališče Radensko blizu Ljutomeru

Radenska kisla voda, ob vznožji Slovenskih goric, ne zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kisla voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vendar se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislinami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojene ogljikove kisline, ki se že pogubi in razkadi, kakor hitro se steklenica odmaši. (264—43)

Zaloga Radenske kisla vode pri F. Plautz-1 in M. Kastner-ji v Ljubljani.

Gradec: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy-ja, deželna lekarna, Sackstrasse.
Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, „pri sv. Frančišku“, (ob jednom kemična tovarna), V., Hundsturmstrasse 113. (1035—9)

Nepresegljivo za zobe je

I. saicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčevalno, zabranjuje gnjilobo zob ter odstranjuje iz ust neprijetni duh. Jedna velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva jako okrepčevalno ter ohranjuje zobe svetlo bele, à 30 kr.

Navedeni sredstvi, o katerih je došlo mnogo zahvalnih pisem, ima vedno sveži v zalogi ter vsak dan po pošti pošilja

lekarna Trnkóczy v Ljubljani

zraven rotovža.

Zunanja naročila se s prvo pošto razpošiljajo.

Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstadtstrasse 30.

Dunaj: Lekarna dr. Ottona pl. Trnkóczy-ja, „pri Radekiju“, III., Radetzkyplatz 17.